

ALFABET

Nr 4 2008/09

Dobre,
humorystyczne,
ilustrowane,
klasowe,
krajowe,
kulturalne,
niezależne,
poczytalne,
popularne,
szkolne
pismo
dla
wszystkich!

Najlepsza gazeta
w woj. lubuskim!!
- uznana przez
„Gazetę Lubuską”
w sierpniu 2008r.

W numerze:

- * „Tak niedawno żeśmy się spotkali ...”
- * List od Otówka
- * Rodzina – nie tylko nasza klasowa
- * Wakacje, czy wszyscy je lubią?

Adres Redakcji: Szkoła Podstawowa nr 1, kl. 3 „d”, gab. 204B
68-200 Żary, ul. K. Szymanowskiego 8, tel. (0-68) 470 27 77
Poczta elektroniczna e-znał www.sp1.zary.pl
Redaktor Naczelny: Mirella Zembik, Rafał Szelest
Zespół i współpracownicy: uczniowie klasy 3 „d” SP-1 Żary
Ilustrator: K. Chmielewska, M. Zembik i autorzy tekstów
Korektor i Opiekun: Grazyna Ćwikła
Wydawca: „Alfabet” – Redakcja i Sponsorzy
Pismo ukazuje się (z roczną przerwą) od 1999r.
Poprzednie tytuły: „Nasze krajobrazy”, „Tornister” i „Płótno”

Ilustrator: P. Niekochanik

* „Tak niedawno ześmy się spotkali ...”

... a tu już rozstania nadszedł czas...

Chwile szybko mijają, te dobre najszybciej, te złe też na szczęście mijają! W klasie pierwszej i drugiej i trzeciej byliście ze sobą na „dobre i na złe”. Razem się bawiliście, razem rozwiązywaliście problemy. Znać się „od podszewki”. Wiecie, co Was cieszy, raduje, a co smuci.

Po raz pierwszy spotkaliście się w drugim semestrze klasy pierwszej. Nie było łatwo: długo musiałam Was przekonywać, że lekcję prowadzę ja... Jednak pobyt w szkole sprawiał Wam ogromną radość. To się czuło (głównie w uszach!). Byliście tacy mali, a jednocześnie tacy ufini i ciekawi świata. Zaczynaliście z panią Piotrowską, potem nastąpiła zmiana wychowawcy i również zmiana gabinetu. To nie było łatwe – szczególnie dla tak młodych osób. Jednak DALIŚCIE RADE! Razem daliśmy radę.

W drugiej klasie wzięliście się jeszcze mocniej do pracy: pokonywaliście wspólnie poprzeczki, które podnosiły się coraz wyżej. Wiedzy też stworzyliśmy naszą klasową gazetkę „Alfabet”, która już po roku uzyskała tytuł najlepszej w całym województwie. To ogromny sukces. Pamiętam dyskusję (i głosowanie!) podczas wybierania tytułu. Byliście bardzo zdecydowani i nie poddaliście się mojej sugestii. Brawo! To cenię w moich uczniach najbardziej.

Trzecia klasa to bardzo pracowity rok – rozwiązyaliście mnóstwo testów (kilka czerwonych długopisów to potwierdza!), napisaliście dużo ciekawych tekstów do „Alfabetu”, braliście udział w konkursach, wycieczkach. Opanowaliście szeroki zakres wiadomości i umiejętności. Wasza wiedza jest coraz bogatsza. To ogromna praca. Dla mnie również, bo ja też się od Was czegoś nauczyłam: wiem, że dorośli i dzieci to po prostu duzi i mali...

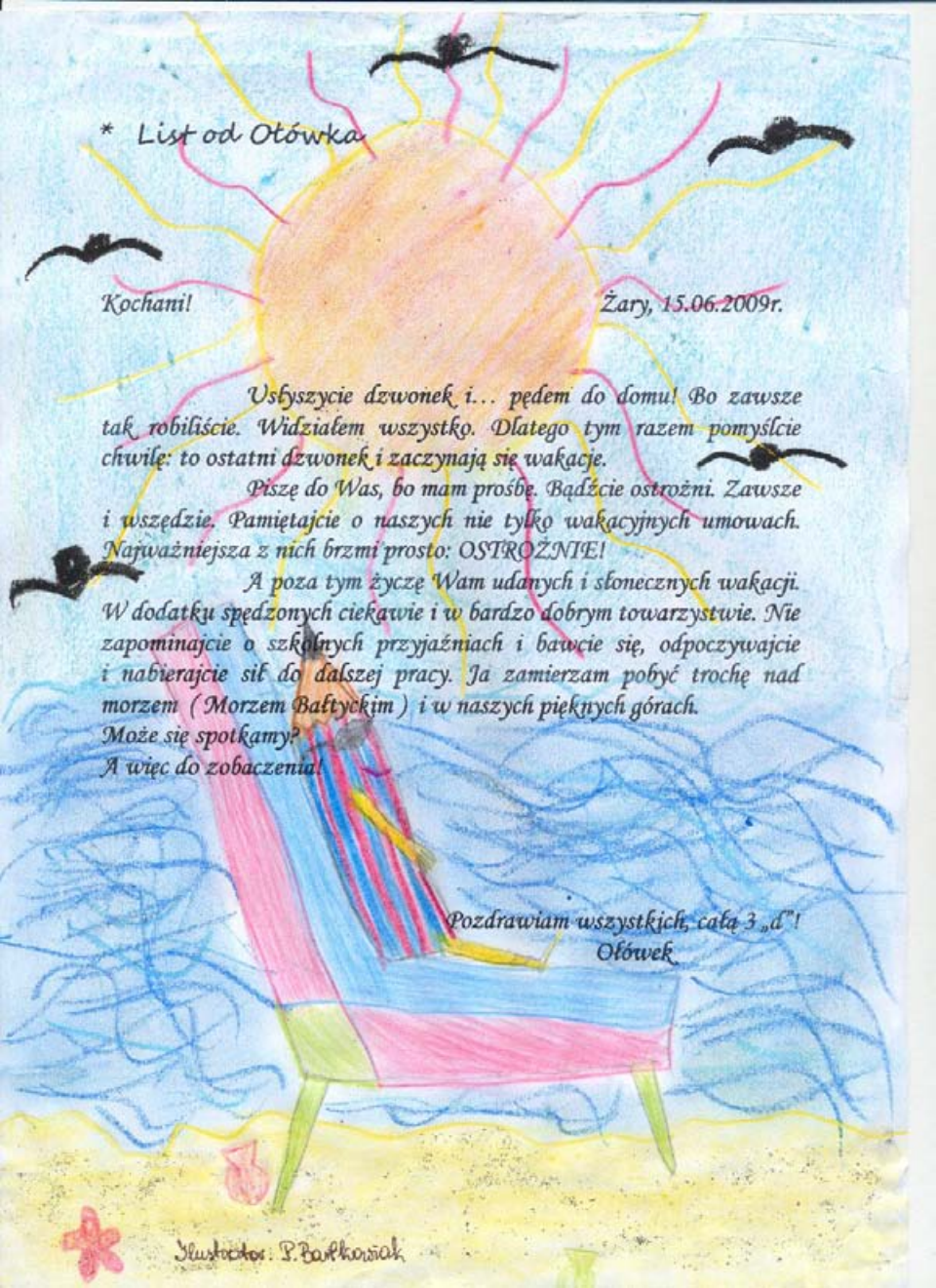
Wasze sukcesy były też sukcesami Waszych Rodziców. Oczywiście cieszyły również mnie!

Dziękuję Waszym Rodzicom za współpracę, za wkład jaki niektórzy wnieśli do naszego gabinetu, uświetnili nasze uroczystości (było słodko...), spotkania i wycieczki. Życzę Im wytrwałości w wychowaniu Was na ludzi, o których marzą. Wam życzę powodzenia w dalszej nauce! Na pewno poradzicie sobie w klasie czwartej. Liczę na to, że nie zapomnicie o „Alfabcie”, Ołówku, Zielonej Szkole i wszystkich naszych Wielkich i Współnych Sprawach.

Wychowawca klasy 3 „d”

Grażyna Cwikła

Ilustrator: M. Kumpcz

* List od Otówka

Kochani!

Żary, 15.06.2009r.

Usłyszycie dzwonek i... pędem do domu! Bo zawsze tak robiliście. Widziałem wszystko. Dlatego tym razem pomyślcie chwilę: to ostatni dzwonek i zaczynają się wakacje.

Piszę do Was, bo mam prośbę. Bądźcie ostrożni. Zawsze i wszędzie. Pamiętajcie o naszych nie tylko wakacyjnych umowach. Najważniejsza z nich brzmi prosto: OSTROŻNIE!

A poza tym życzę Wam udanych i słonecznych wakacji. W dodatku spędzonych ciekawie i w bardzo dobrym towarzystwie. Nie zapominajcie o szkolnych przyjaźniach i bawcie się, odpoczywajcie i nabierajcie sił do dalszej pracy. Ja zamierzam pobyć trochę nad morzem (Morzem Bałtyckim) i w naszych pięknych górach.

Może się spotkamy?

A więc do zobaczenia!

Pozdrawiam wszystkich, cała 3 „d”!
Otówek

**ANTOLOGIA ciekawych tekstów –
nie tylko uczniów klasy 3 „d”**

Patryk Makohonik

„Rodzinka”

Laraz wierszyk wam opowiem,
O rodzinie jaką mam.

Wszystkich ładnie wam opiszę,
I pochwalę bez dwóch zdań.

- Moja mama ukochana,
Uśmiechnięta jest od rana.

Często głaszcze mnie po głowie,
Zawsze coś miłego powie.

- Z tatą auto umyjemy,
Lub w garażu majstrujemy.

- Z bratem często figlujemy,
Z klocków zamki budujemy.

- Z dziadkiem Zenkiem koszę trawę,
Kiedy na wieś wyjeżdżamy.

- Z babcią Helą przy kolacji
Zawsze o czymś pogadamy.

- Jest też Julek, mój pradziadek,
To dopiero jest przypadek.

Często sobie z nas żartuje,
Cukierkami nas częstuje.

- Z dziadkiem Władziem lubię jeździć
Na wycieczki rowerowe,

A gdy wracam wykończony,
To pierożki mam gotowe.

- Przecież babcia dobrze wie,
Ile wnuczek wtedy zje.

Wówczas mocno mnie całuje,
I dośladki nie żaluje.

- Z ciotką w „Scrabble” sobie gramy,
- Z wujkiem mecze rozgrywamy.

Węc, Rodzinka najważniejsza!
Taką morał tego wiersza.

MILKA
CIT

SCRABBLE

WYDZIAŁ

„Mój dziadzio”

Mój dziadzio to zuch
Pracuje za dwóch.
Stuka, puka reperuje
Wszystkie okna
Wciąż maluje.
Chętnie bawi się
Z Maciusiem swoim
Ukochanym wnusiem!

Ola Onuchowska
kl. III „d”

Martyna Kunysz

„To niesamowite!”

To ja, Bertas. Jestem psem Olówka. Dokładnie. Jestem psem i umiem już pisać i liczyć i czytać ii... Umie po prostu wszystko. Mój pan mnie wszystkiego nauczył. Jestem taaakj zdolny!

Chyba cały czas będę mówił o sobie i o moim kochanym Olówkę. Tak na początek coś o mnie. To tak; mam na imię Bertas – to już wiecie. Urodziłem się 14 października a 2007r. Jestem cocer spanielem angielskim. Mam słiczne brązowe oczka, długi ogonek i długie uszka.

Tymi słicznymi oczkami i moim urokiem wyblagałem kiedyś całego hoddogo! Wiecie jak musiałem się trudzić, by go dostać?!

Na początek służyłem,
potem się turlałem,
podawałem łapę,
siadałem,
warowałem
i musiałem jeszcze dać głos!

Olówek pochylał się nade mną i poprosił:

- Daj swój piękny głos!

Zacząłem szczekać. Myślałem, że się przestraszy gdy powarczę, albo zaszczekam. A ten zaczął się śmiać i jeszcze mnie pogłaskał. Warto było!

Teraz moja tajemnica, jak nie zaszczekacie jej nikomu, to powiem. To jak? Obiecujecie? Dobrze.

A więc, moją dziewczyną jest Lofa. Jest cudnym labradorkiem. Kiedy słyszę, że schodzi po schodach, od razu lecę do okna i próbuję wyskoczyć przez nie do Lofi.

Mam też swoją kochaną pileczkę ŻÓŁTKĘ.

I bardzo, bardzo kocham mojego Olówka.

Opowiem Wam kilka historyjek, które przeżyłem, oto jedna z nich:

To był słoneczny dzień. Biegałem po łące za moją pileczką. Olówek też tam był. Nagle zbliżył się do mnie ogromny pies i z całej siły wyrwał mi z łapek pileczkę. I uciekł. Od razu pognałem za nim jak błyskawica. Już, już go miałem, a tu nagle stanął przede mną jakiś pan i krzyknął:

- A kysz! Wracaj do domu!

I tupnął nogą. Wróciłem smutny do Olówka.

- I co? Udało się? – zatroszczył się mój przyjaciel.

Wtedy opuściłem łebek i zacząłem piszczeć.

Na drugi dzień Olówek zrobił takj plakat:

Zaginiona

W dniu 11.04.2009r. zaginęła żółta piłeczka.

Gdy ktoś znajdzie taką piłeczkę, proszę dzwonić:

Tel. 998777 220341.

Czekaliśmy. Aż tu pewnego dnia zadzwonił telefon:

- Dzień dobry, czy rozmawiam z Olówkiem?

- Tak, Dzień dobry.

- Panie Olówku, wczoraj zauważyłem u mojego psa żółtą piłeczkę z uśmiechniętą buźką.

Czy to nie ta piłka, której pan szuka?

- tak! To na pewno ta!

Następnego dnia ten pan oddał mi moją ukochaną ŻÓŁTKĘ.

Jeszcze tylko jedna historyjka: skąd wzięła się u mnie ta piłeczka.

Pewnego dnia (pamiętam dokładnie, bo to były moje urodziny!) wyskoczyłem wcześniej z łóżka niż zwykle. Od razu pobiegłem najszybciej jak umiem do kuchni i wtedy Olówek podsunął mi pod nosik prezent. Rozpakowałem go, a tam czekoladka, smakołyki i... właśnie wtedy dostałem ŻÓŁTKĘ.

Cześć! Pozdrawiam!

Bertas – pies Olówka ☺

maluję, piszę i czytam. Umieję rozpoznawać drzewa, zwierzęta i nawet kwiaty. Nie zapomnę też o mojej wychowawczyni – pani G. Cwikli. Dziękuję pani lepiej czytać i pisać i pani nauczyła mnie wielu różnych rzeczy.

Bardzo się cieszę, że oni mi pomogli.

Jasiu Dikula

Jestem podobny do moich przodków. Mam oczy mamy, twarz podobną do taty i dziadka, wzrost po tacie. Charakter mam pradziadka – tak mówi mój tata.

A moja mama ma ciekawe hobby. Najważniejszym z nich jest projektowanie i wykonywanie ubrań i butów. Moja mama wymyśla różne sukienki i bluzki, spodnie i płaszcze dla całej naszej rodziny. Potem siada do maszyny i szyje. Ubrania uszyte przez moją mamę wszystkim się podobają, bo są bardzo ładne i oryginalne.

Qatryk Sawiuk

Podobnie jak mój dziadek, bardzo lubię łowić ryby. Jeździmy nad stawy, jeziora i rzeki. Wspólnie jeździmy na grzyby. Po dziadku przejąłem też zaimionowanie do ogrodu. Mamy w ogrodzie warzywa, owoce i kwiaty. Bardzo kocham mojego dziadka i cieszę się, że jestem do niego podobny.

Rafał Szelest

Jestem podobny do taty. Po tacie odziedziczyłem zainteresowania sportowe. Lubię grać w piłkę nożną. Lubię też pomagać tacie przy remontach. Wspólnie z tatą pracujemy na działce: siejemy i sadzimy warzywa, grabimy, podlewamy i oczywiście wrywamy chwasty. Wyglądam podobnie jak tata.

Jakub Kozakiewicz

„Za co kocham moich rodziców?” – jest to dobre pytanie. Rodziców na pewno należy kochać, szanować, a przede wszystkim słuchać. Oni opiekują się mną, organizują mi wolny czas. Kiedy mam problemy, pomagają mi je rozwiązywać, za co jestem im bardzo wdzięczny. Starają się dobrze mnie wychowywać, na dobrego obywatela, godnego miana Polaka.

Rodzice dbają o mój rozwój, pomagają mi poznać otaczający mnie świat – niezależnie od tego jaki on jest – dobry, czy zły. Dają mi przy tym duże poczucie bezpieczeństwa, mogą na nich liczyć w każdej chwili i sytuacji. Kiedy mam kłopoty z lekjami, pomagają mi w nich naprowadzając na właściwy tor. Na wszystkie pytania jakie zadaje, otrzymuję zawsze wyczerpujące odpowiedzi.

Kocham swoich rodziców i wdzięczny jestem losowi, że to oni nimi są.

Pamela Bartkowiak

Kocham moich rodziców za to, że są moimi rodzicami. Nie tylko kiedy mnie głaszczą po głowie, ale także wtedy, kiedy nabroję i krzyczą na mnie. Wiem, że nawet wtedy mnie kochają. Nie krzyczą przeciwko, żeby mnie skrzywdzić, ale po to, żeby pokazać mi co jest dobre, a co złe. Dziękuję moim rodzicom wiem, jak należy zachować się w różnych sytuacjach. Ja też kocham moich rodziców, bo zawsze są przy mnie, na dobre i na złe chwile.

Klaudia Olbrys

Każdy człowiek pragnie miłości. Najbardziej tego uczucia pragną dzieci. Trudno by mi było wyobrazić sobie życie bez rodziców. Moja mama i mój tato pracują i chociaż są tak bardzo zajęci, to zawsze znajdują nawet chwilę dla mnie i dla mojego brata Damiana. Oni zawsze znajdują wyjście z trudnej sytuacji. Obserwuję moją mamę w pracach domowych i zauważyłam, że niektóre rzeczy umiem już zrobić sama. Każdemu dziecku potrzebny jest wzór do naśladowania.

Już wiem, że moich rodziców kocham za dobroć, za uczucie, którym mnie darzą oraz, że nauczyli mnie szanować drugiego człowieka.

Jakub Rgwers

Rodziców swoich kocham za to, że są tacy wyrozumiali, że kochają mnie, zapewniają mi ciepło rodzinne i mogą zawsze na nich liczyć.

1) Komu zawdzięczam moje zdolności, zainteresowania?

Moje zdolności zawdzięczam rodzicom. Po mamie odziedziczyłam zdolności taneczne i wokalne. Lubię słuchać muzyki i poruszać się w jej rytm. Tacie zaś, zawdzięczam miłość do sportu. Uwielbiam jeździć na rowerze, grać w piłkę, pływać, a przede wszystkim wykonywać trudne akrobacje sportowe.

2) Za co kocham moich rodziców?

Kocham moich rodziców za to, że są!! Przede wszystkim jednak za to, że jak mi jest smutno i źle to potrafią przytulić, pocieszyć i powiedzieć „dobre słowo”. Są zawsze i wszędzie tam, gdzie powinni być. Rano, gdy się budzę, uśmiechają się i podają mi śniadanie. Po południu pomagają w odrabianiu lekcji. Wieczorem zaś, czytają mi i bratu do snu, oraz dają słodkiego buziaka.

Bardzo kocham swoich rodziców i nigdy nie przestanę!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ola Onuchowska kl.3d

Jak ocalić rodzinne Wydarzenia od zapomnienia?

Rodzinne wydarzenia można ocalić
z zapomnienia w różny sposób. Wiele rodzin upamiętnia
jubileusze uroczystości robiąc zdjęcia, kręcąc filmy.

W mojej rodzinie moja mama złożyła albumy
na mnie i mojego brata. Gromadziły w nich
najciekawsze zdjęcia.

Jedną z moich cióć mieszkającą w Izewie
prowadzi i na bieżąco uzupełnia drzewo genealogiczne
rodziny mojej mamy.

Ponadto co dwa lata organizowane są zjazdy
całej rodziny, bliżej i dalej. W tym roku taki zjazd
odbędzie się w sierpniu w świetlicy wiejskiej w
Strzeszowicach. Ma tam przyjechać ponad 100 osób.

MOJA RODZINKA

Michał Plechmo
Kl. 3pl¹

Moja mama jest gospodynią domową.

Opiekuje się nami i dba o nasze dobro. Jest opiekuniczka, troskliwa i wrażliwa. Lubi szybką jazdę samochodem, głośną muzykę, w wolnych chwilach pielęgnuje rośliny i haftuje piękne obrazy.

Mój tato jest dekarzem. Ciężko pracuje, aby utrzymać naszą rodzinę. Dbą, aby niczego nam nie brakowało. W wolnych chwilach obserwuje gwiazdy przez teleskop.

Moich rodziców kocham za to, że są zawsze przy mnie. Mogę na nich polegać. Wiem, że w trudnych chwilach mogę liczyć na ich pomoc. Kocham ich, a oni kochają mnie.

Uważam, że jestem dobrą córką, ponieważ moi rodzice również mogą na mnie polegać. Kiedy są chorzy troszczę się o nich. Kiedy są smutni rozweselam ich, a kiedy są radośni radośna jestem ja. Bardzo ich kocham!

Mirella Lemlik Kl. 3 „d”

Jestem osobą, która interesuje się głównie wiedzą i mitakami jak pozycje, książki, filmy, że zainteresowanie to zaudrzeć sam mogę mieć, która jest wielką, mitologiczną, tych właśnie stworzeń. I przy okazji chciałabym pomagać zwierzętom, co też jest jednym z marzeń mojej mamy. Jeśli chodzi o zdolności, to myślę, że plastyka jest moja, nocnej stronie. Te zdolności odwieki czułam to tacie, dla którego nie ma chyba żadnych problemów, by narysować, czy zrobić cokolwiek. Interesuje mnie też chemia, a raczej praca związana z laboratorium. To nauka, która uwielbiam moja mama. Ona chciałaby mi przekazywać w laboratorium.

Więc, ja jestem dobrą córką dla moich rodziców, chociaż czasami muszą się mnie pokazywać. Jestem uparta, tak jak moja mama, ale i tak bardzo dobrze się rozumiemy i świetnie się dogadujemy. Lubie pomagać moim rodzicom, gdy jest taka potrzeba, dlatego myślę, że jako ich córka jestem dosyć „uporządkowana”. Rodzice zawsze mi powtarzają, że są ze mnie dumni pod względem nauki i z wielu, wielu innych powodów.

Klaudia Chmielewska

* Wakacje, czy wszyscy je lubią?

Martyna Kunysz

„Już wakacje!”

To ja, Ołówek, Już za chwilkę wakacje. Powiem Wam, że ja ich nie lubię, bo przez długi czas (2 miesiące!) nie będę mógł do Was pisać. Nie martwcie się za bardzo, bo ja i Bertas piszemy książkę, ale o tym sza! Powiem Wam tylko, że im dłużej będziemy ją pisać, tym będzie ciekawsza.

Chciałem Wam opowiedzieć, co się nam ostatnio przydarzyło.

- Odejdź, ja chcę napisać! – Dobrze, już dobrze, Bertasku.

Tę historię opowie więc Bertas.

To było tak:

Pewnej chłodnej nocy poszedłem z Ołówkiem do „Zakątka Bertasa i Ołówka”. Ołówek wziął moją różową piłeczkę. Bawiliśmy się wspaniale. Ołówek się chował, a ja próbowałem go odnaleźć.

Po jakimś czasie Ołówek powiedział:

- Bertas! Idziemy!

Od razu wziąłem piłkę w zęby i pobiegłem w stronę domu. Wpadłem zziębnięty do domu i już miałem odpoczywać, gdy moje uszy usłyszały szepty dochodzące z kuchni:

- Chyba pojedziemy tutaj.

- No coś ty, tam już byliśmy.

To mama Ołówka i Ołówek planowali, dokąd pojedą na wakacje. Z wielką mapą siedzieli na kanapie i jeździli po niej palcem.

Gdy to zobaczyłem, to całą noc nie mogłem zasnąć.

„Pojadę beze mnie, pojedą beze mnie...” Ciągle wracała ta myśl.

O 8.00 rano wskoczyłem Ołówkowi do łóżka. Przytuliłem się do niego i zacząłem dygotać.

- Co ci jest? – Ołówek zaniepokoił się.

Zacząłem skamleć i jeszcze bardziej przytulać się do przyjaciela i wtedy spadła mapa. Zawarczałem!

- Oj Bertas, Bertas! Pewnie ci chodzi o to, że nie zabierzemy cię na wakacje?

Kiwnąłem głową.

- Przecież gdybyśmy chcieli gdzieś pojechać, to oczywiście tylko z tobą!

W tej samej chwili spadł mi kamień z serca. O tak: - Baammm!

To było dla mnie straszne przeżycie.

O! Ołówek mnie woła. Pędzę!

Ołówek
(M. Kunysz)

* Ciężka praca i... SUKCESY!

Na początek słów kilka o autorze opowiadań o psie Bertasie. Martyna Kunysz to nie tylko uczennica klasy 3 d, to prawdziwa artystka. Pisze i maluje, a jej prace plastyczne trafiły na wystawę zorganizowaną przez „Galerię Kolebka” i „Szkołną Galerię *1**” w Miejskiej Bibliotece Publicznej Oddział dla Dzieci w Żarach.

Martyna obiecała, że dalsze przygody psa Bertasa, to już kwestia... czasu. (Podobno gotowa jest strona tytułowa). Portret Bertasa zasługuje, aby trafić do naszego „Alfabetu”. To bardzo sympatyczny pies, a właściwie bohater.

Martyna Kunysz

A teraz (słów) dyplomów kilka na temat WIELKICH w klasie 3”d”:

XX Przegląd
Twórczości Literackiej
Dzieci i Młodzieży

Dyplom
otrzymane

Patryk Makochońnik

NAGRODA

ORGANIZATOR

WYDZIAŁ OŚWIATY
MIASTA ŻARY
ul. Piłsudskiego 10
17-100 Żary

2009
11.12.2009
Ż. Zawadzki

XX Przegląd
Twórczości Literackiej
Dzieci i Młodzieży

Dyplom
otrzymane

Aleksandra
Omuchowska

WYRÓŻNIENIE

ORGANIZATOR

WYDZIAŁ OŚWIATY
MIASTA ŻARY
ul. Piłsudskiego 10
17-100 Żary

2009
11.12.2009
Ż. Zawadzki

Spis utworów:

1. - Włoczek Cezary, Szkoła Podstawowa nr 10 w Żarach - NAGRODA *„Młody bohater”*
2. - Patryk Makochońnik, Szkoła Podstawowa nr 1 w Żarach - NAGRODA *„Płomień”, „Młodzi”* /wiersz/
3. - Daniel Staszczak, Szkoła Podstawowa nr 10 w Żarach - WYRÓŻNIENIE *„Młody bohater”* /wiersz/
4. - Aleksandra Omuchowska, Szkoła Podstawowa nr 1 w Żarach - WYRÓŻNIENIE *„Młody bohater”* /wiersz/
5. - Anna Waszkiewicz, Szkoła Podstawowa nr 10 w Żarach - NAGRODA *„Dziwaki”* /opowiadanie/
6. - Dominika Rowaj, Publiczne Gimnazjum nr 1 w Dziemiole - NAGRODA *„Płomień”* /wiersz/
7. - Marta Krzyżaniak, Szkoła Podstawowa nr 5 w Żarach - WYRÓŻNIENIE *„Młody bohater”* /opowiadanie/
8. - Beata Wianicka, Publiczne Gimnazjum nr 1 w Dziemiole - WYRÓŻNIENIE *„Młody bohater”* /wiersz/
9. - Sabina Rybak, Technikum Ekonomiczne w Żarach - NAGRODA *„Sen o czarownicy”* /opowiadanie/
10. - Paulina Sawicka, L.O. im. Bolesława Prusa w Żarach - NAGRODA *„Młody bohater”* /opowiadanie/
11. - Mateusz Janowski, Gimnazjum nr 3 w Żarach - WYRÓŻNIENIE *„Faniła, która znalazła dla mnie miejsce”* /wiersz/
12. - Magdalena Nowak, Technikum Żywności i Gospodarki Domowej przy Zespole Szkół Technicznych w Lubinie - WYRÓŻNIENIE *„Dobry jutro”* /opowiadanie/

TOMIK LITERACKI

XX Przegląd Twórczości
Literackiej Dzieci i Młodzieży

Wydano nakładem

Młodzieżowego Działu Kultury w Żarach

***

Projekt współfinansowany przez Urząd Miasta Żary

Żary 08.06.2009

Dyplom

dla klasy 3d

za zajęcie 11 miejsca

w Szkolnym Turnieju

Ortograficznym Klas 3

Organizatorzy

Prof. Szwedko
Kawka, Góral
Kowalski, Kubiś
Kuczyński, Cichy
Szwedko, Kubiś

Dyrektor Szkoły

Prof. Kubiś
mgr Hanna Kowalska

Szczyr, dnia 01.04.2009 r.

Akt chrztu morskiego

Ja Neptun - władca
mórz i oceanów
nadaję

Klaudia Chmielewska

miano "Wilka Morskiego"

Neptun
Władca
Mórz i Oceanów
K. Szwedko

Odznaczony 1 - 5 czerwca 2009 r.

Dyplom

dla Michała Olechno

za zajęcie 1 miejsca

w konkursie informatycznym
klas III

„Komputer pomaga w nauce
ortografii”

Organizatorzy
Kowalska
Czerwony Szwedko

Dyrektor Szkoły
Prof. Kubiś
mgr Hanna Kowalska

Szczyr, dn. 15.05.2009 r.

Dyplom

dla Mirelli Zębik

za zajęcie 3 miejsca

w konkursie informatycznym
klas III

„Komputer pomaga w nauce
ortografii”

Organizatorzy
Kowalska
Czerwony Szwedko

Dyrektor Szkoły
Prof. Kubiś
mgr Hanna Kowalska

Szczyr, dn. 15.05.2009 r.

DYPLOM

AKADEMIA TENISA DISNEY CHANNEL

za zajęcie I miejsca
DLA DZIEWCZYSC
DZARSKIE SKORPIONY

22.05.2009 5227ECIM

DYPLOM

Uciech Krucik

Za zajęcie I miejsca
Poniedziałek 1 lipca 2008 roku
Turniej im. Stanisława Chojnackiego

UWAGA! WYKONANIE
WYKONANIE
WYKONANIE

DYPLOM

2009

W TURNIEJU ZAPASNICZYM
im. MARIANA KOTLARKA
w kategorii wagowej 55 kg
za zajęcie I miejsca

DIA **Krzysztof Jurek**

to turnieju międzynarodowego
ligi młodzieńczej

1999 r. Kłajka, POLSKA

1999 r. Kłajka, POLSKA

DYPLOM

Krzysztof Jurek

za zajęcie I miejsca
w kategorii wagowej 55 kg

1999 r. Kłajka, POLSKA

1999 r. Kłajka, POLSKA

* Rodzina - nie tylko nasza klasowa

Jak ocalić rodzinne wspomnienia i wydarzenia?
Komu zawdzięczam moje zdolności, zainteresowania?
Jaka jest moja mama, mój tata?
Za co kocham moich rodziców?

To trudne pytania, ale w dyskusji wzięło udział kilka osób i okazało się, że RODZINA dla każdego jest najważniejsza... To piękne wypowiedzi:

Błażej Kwiatkowski

Mam bardzo dużo wspomnień rodzinnych. Są różne wspomnienia np. urodziny, imieniny, wycieczki rowerowe, wycieczki kajakiowe, śluby... Wspomnienia rodzinne to wielki skarb, który warto zapamiętać na całe życie. Można je ocalić robiąc np. zdjęcia, nagranych na płytę, kasetę, albo po prostu zapamiętać. Można też mówić o nich dzieciom - o wycieczkach, spacerach, wakacjach, feriach i dawnych czasach.

Radek Sadowski

Żeby ocalić rodzinne wspomnienia robi się zdjęcia, filmy, przekazuje się opowieści rodzinne z pokolenia na pokolenie i zbiera się pamiątki.

Michał Frąszczak

Opowiada się rodzinne historie i ogląda albumy rodzinne.

Pamela Bartkowiak

Długo zastanawiałam się kogo zawdzięczam moje zdolności i zainteresowania. Teraz wiem, że miłość do zwierząt bardziej zawdzięczam tacie, bo to on głaszcząc każdego napotkanego kota lub psa. Mamie natomiast zawdzięczam miłość do wsi i przyrody. Ona zawsze pokazuje mi piramidy, kwiaty wiosną, drzewa. To mama nauczyła mnie pisać, czytać i malować. Nigdy nie pozwala mi się zniechęcać i rezygnować z marzeń.

Jakub Rewers

Zdolności i zainteresowania zawdzięczam swoim rodzicom. To Oni pomagają mi podejmować decyzje, wspierają mnie i starają się pomagać w wielu sprawach.

Klaudia Olbrys

Niektórzy ludzie rodzą się z genami zdolności, inni z biegiem lat nabierają talentów. Jeśli chodzi o mnie, to zdolności odziedziczyłam po mamie, a chodzi o malowanie. Już w przedszkolu moje prace plastyczne wyróżniały się na tle innych prac dzieci. Lubię oglądać programy TV, które pokazują różne techniki malowania.

Moje zainteresowania nie kończą się na malarstwie. Lubię też zwierzęta. W ZOO obserwuję te zwierzęta, z którymi nie mam do czynienia na co dzień: żyrafę, słonia, tygrysy, krokodyły i pawie. Myślę, że z biegiem lat moje zainteresowania powiększą się.

Nicola Boguszeuwy

Swoje zdolności zawdzięczam moim kochanym rodzicom mamusi i tatusiowi, Dorocie i Marciniowi Boguszeuwskim. To moi kochani rodzice pomogli mi przejść aż do czwartej klasy, dzięki nim